

קורס תכנות

שיעור ראשון: מבוא

פרטים

- מרצה: **אסף זריצקי** - assafzar@post.tau.ac.il

- שעת קבלה: **יום ד' 10:00 – 9:00**

- בבניין שנקר חדר 405 א'

- בתיאום מראש בלבד

הכול באתר הוירטואל

- באתר הקורס תוכלו למצוא את:
 - המצגות שהועברו בשיעורים
 - שיעורי הבית
 - פתרונות לשיעורי הבית
 - הודעות משתנות
 - הדרכות שונות
- באחריותכם להתעדכן!

תרגולים

- התרגולים נערכים בכיתת-מחשבים
- מטרתם **תרגול מעשי** של החומר שנלמד בהרצאות
- מבנה התרגול:
 - הצגה של דוגמא פשוטה בנושא הנלמד
 - תרגול מעשי של דוגמא פשוטה
 - הצגה של פתרונות לבעיות ברמת שיעורי הבית
 - לפעמים פירוט נוסף על חומר הלימוד מעבר למה שנלמד בהרצאה

שיעורי בית

- כל שבוע יפורסם תרגיל עד יום התרגול
- מועד הגשת התרגיל הוא שבוע לאחר הפרסום
- יש חובת הגשה!
- עליכם להגיש לפחות 11/13 תרגילים, חובת הגשה לתרגילים הראשון והאחרון
- ההכנה וההגשה **ביחידים**
- מותר לחלוק רעיונות ... אסור לחלוק קוד!
- **ההעתיקה = כישלון בקורס!**

שיעורי בית (המשך)

- שאלות לגבי התרגילים אפשר לשאול את המתרגלים
- בדקו את עמוד שאלות ותשובות לפני ששואלים...
<http://www.cs.tau.ac.il/~assafzar/cprog11a/q&a.html>
- כל תרגיל יכלול שני תרגילים שרק אחד מהם ייבדק
- הגשת שיעורי הבית דרך אתר הוירטואל

הציון בקורס

- 80% מהציון הוא ציון בחינת הגמר.
- 20% מהציון הוא ממוצע תרגילי-הבית.
- ציון המעבר בקורס הוא 60.
- חייבים לקבל ציון עובר בבחינה כדי לעבור את הקורס.
- הבחינה כוללת את כל החומר הנלמד בקורס:
 - כולל את ההרצאות, התרגולים, ושיעורי-הבית.

מטרות הקורס

- היכרות בסיסית עם מבנה המחשב ויכולותיו
- הכרת שפת תכנות: שפת C
- שימוש בתכנות לפתרון בעיות

סילבוס – רשימת נושאי הקורס

1. הכרת המחשב
2. מבנה תוכנית בשפת C
3. היכרות עם סביבת העבודה התכנותית
4. טיפוסי נתונים בסיסים
5. קליטת נתונים והצגתם
6. פעולות אריתמטיות ב C
7. פעולות לוגיות ב C
8. משפטי תנאי (if / else)
9. לולאות (for / while)
10. פונקציות ושימוש בהן
11. רקורסיה
12. מערכים
13. מיונים
14. מחרוזות
15. מצביעים
16. הגדרת טיפוסי נתונים על ידי המתכנת (structures)
17. הקצאת זיכרון דינאמית
18. רשימות מקושרות

ספרים מומלצים

- **C How to program**
(Deitel and Deitel)
- **A Book on C**
(Kelley and Pohl)
- **The C Programming Language**
(Kernighan and Ritchie)

נושאי השיעור היום

- הכרת המחשב
- מבוא לשפות תכנות
- שפת C – יתרונות וחסרונות
- כלי פיתוח תוכנית
- שלבי תרגום התוכנית
- תוכניות לדוגמא

מה המחשב יודע לעשות?

- לנתח נתונים
- לעשות חישובים מתמטיים
- לתכנן מטוסים
- להציג סרטים
- להשמיע מוזיקה
- לגלוש באינטרנט
- לשלוח דואר-אלקטרוני
- לשחק שחמט/ברידג'/שש-בש/...
- להכין סרטי אנימציה
- לבצע עיבוד-תמלילים
- להכין מצגות
- ועוד ועוד....

היכן יש מחשבים?

- כספומט
- טלפון סלולארי
- ממיר טלוויזיה
- DVD
- מענה קולי
- מכונות-חטיפים
- מכונות
- מטוסים
- לויינים
- ועוד ועוד...

חלקים עיקריים של מחשב אישי

אמצעי קלט:

מקלדת

עכבר

סורק

אמצעי פלט:

מסך

מדפסת

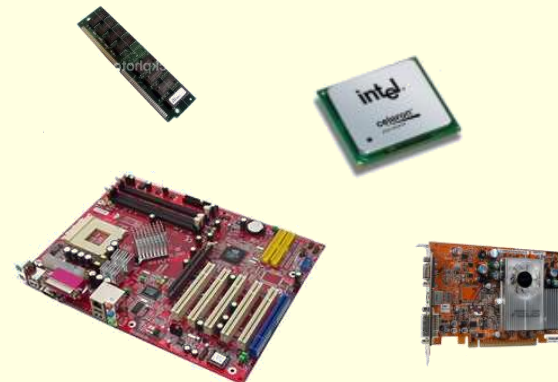
רמקולים

ה"מוח" של המחשב:

זיכרון

מעבד

אמצעי קלט / פלט:

כונן תקליטורים

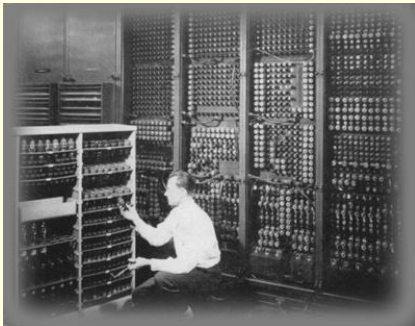
כונן דיסקטים

דיסק-קשיח

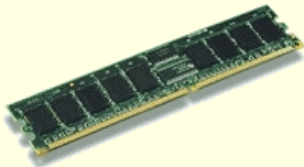
"המוח" של המחשב

- **המעבד (CPU – Central Processing Unit):**
 - אוסף של רכיבים אלקטרוניים זעירים
 - מסוגל לבצע פעולות בסיסיות על מספרים כגון:
 - חיבור
 - חיסור
 - כפל
 - חילוק
 - שמירת מספר בזיכרון
 - קריאת מספר מהזיכרון
 - השוואת מספרים
 - מסוגל לבצע מיליארדי פעולות בשנייה

"המוח" של המחשב - פירוט

- **הזיכרון** (RAM – Random Access Memory):
- אוסף של מיליוני או מיליארדי רכיבים אלקטרוניים זעירים
- כל רכיב מסוגל לשמור מספר (בטווח מסוים)
- כשמכבים את המחשב תוכן הזיכרון נמחק
- בשונה ממידע שנשמר על דיסק / דיסקט / תקליטור, שנשאר גם אחרי שמכבים את המחשב
- תאי הזיכרון ממוספרים (יש להם "כתובת")
- ניתן לגשת ישירות לכל תא בזיכרון

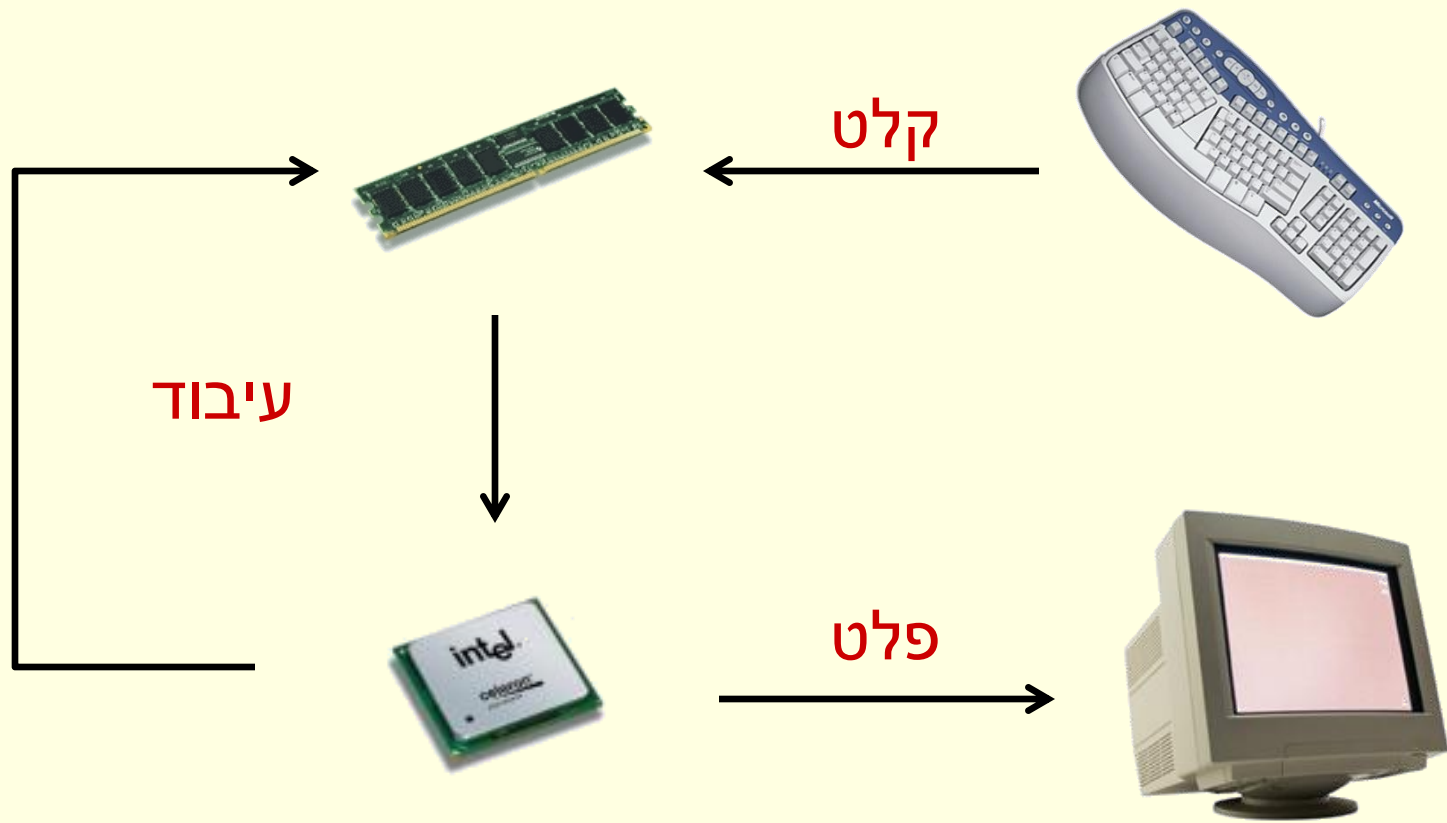
מה המחשב באמת יודע לעשות ... ומהר

- לעבד מידע והוראות:
- לבצע פעולות בסיסיות על מספרים (חיבור, חיסור...)
- לקבל מידע והוראות כקלט ולספק מידע כפלט:
- מידע והוראות מיוצגים במחשב כמספרים
- לבצע פעולות בצורה סדרתית:
- ביצוע פעולה בתלות בתוצאת פעולה אחרת
- שמירת תוצאות ביניים לביצוע פעולות נוספות
- ביצוע פעולות לפי סדר
- לאחסן מידע:
- מתוך הקלט, או תוצאות עיבוד

אופן הפעולה הבסיסי של מחשב

- המחשב מקבל מידע והוראות **כקלט** ומאחסן אותם **בזיכרון**
 - **המעבד** מבצע הוראות שנמצאות **בזיכרון** יחד עם הנתונים שמאוחסנים בו, ושומר את התוצאות **בזיכרון**
 - ההוראות מבוצעות לפי הסדר שהתקבלו, אלא אם כן מתקבלת הוראה אחרת
 - התוצאות מוחזרות **כפלט** למשתמש במחשב
- מבוסס על "ארכיטקטורת פון-נוימן" (ארה"ב, 1946)

אופן הפעולה הבסיסי של מחשב

מחשב לעומת בן אדם

- המחשב מייעל את העבודה
 - מהר יותר מאדם
 - לא מתעייף (בלאי נמוך)
 - טועה פחות
 - זול יותר
- בן אדם יודע לחשוב ... מחשב לא
 - חייבים להגיד למחשב **בדיוק** מה ואיך לעשות
 - אחרת הוא לא ידע לעשות זאת

חומרה ותוכנה

- **חומרה** - חלקים הפיזיים של המחשב
- **תוכנה** - סדרת הפעולות הנדרשת לביצוע
 - נקרא גם תכנית מחשב, או תוכנת מחשב
 - סדרת הפעולות מקודדת בשפת מחשב
- **מערכת הפעלה** - תכנה בסיסית המשמשת כממשק בין המשתמש למחשב

- מופעלת עם הדלקת המחשב
- מאוחסנת על הדיסק הקשיח
- מתווכת בין חלקי חומרה
- מתווכת בין חומרה לתכנות אחרות

קורס תוכנה

- ליצור תוכנות מחשב
- לתת למחשב הוראות בעזרת שפת C

איך אומרים למחשב מה לעשות?

מבוא לשפות תכנות

איך מתקשרים עם המחשב
כדי ליצור תוכנה חדשה

שפות תכנות: שפת מכונה

- השפה הבסיסית של המחשב:
- מיוצגת על ידי זרמים חשמליים
- מכילה פעולות פשוטות (כגון פעולות חשבון בסיסיות)
- הוראות למעבד מיוצגות ע"י רצפים של 0/1 המתארים את עוצמת הזרם בכל חיבור של המעבד
- לדוגמא: 011101010010
- כל מעבד מכיר אך ורק את שפת המכונה שלו
- יתכנו שפות מכונה שונות למעבדים שונים

שפות תכנות: שפת מכונה

- במחשבים הראשונים כל פעולה בסיסית הצריכה הזזת מתגים חשמליים רבים כדי להעביר זרמים מתאימים
 - כמו שרואים בסרטים ישנים
- כיום המחשב יודע לקרוא את הרצפים האלה (ההוראות) מדיסקטים, תקליטורים, וכו'
- **בן אדם (נורמלי) לא מסוגל לכתוב תוכנית בשפת מכונה**

```
10111000100011100111011001111100
01001100000100100001110101010010
11111100110001100011000111100001
```

שפות תכנות: שפת אסמבלי

- שפה בסיסית עם פקודות פשוטות **באנגלית**
 - MOV,ADD,PUSH
 - לא צריך לכתוב יותר רצפים של 0/1
- כל פקודה מתורגמת לפקודה בשפת-מכונה על-ידי תוכנה בשם **אסמבלר**

MOV R1 7	R2	R1	AX
MOV R2 9	9	7	16
ADD R1 R2			

- גם בשפת אסמבלי מאוד קשה לתכנת

שפות תכנות: שפות עיליות

- שפות עיליות לדוגמא: פסקל, ביסיק, C, C++, Java
 - יותר מזכירות אנגלית
 - משתמשות גם בסימנים מתמטיים
- כל פקודה בשפה עילית מתורגמת לסדרת פקודות בשפת מכונה (יותר מפקודה אחת).
- הקומפיילר (מהדר) מתרגמן לשפת מכונה
- לכל שפה יתרונות, חסרונות והתאמה ליישומיים שונים

מאפייני שפת C - השפה העילית שנלמד

יתרונות:

- שפה פרוצדוראלית:
- ניתן להגדיר הוראות חדשות (פונקציות)
- מודולארית:
- מאפשרת שימוש חוזר בחלקי תוכניות
- תאימות למחשבים שונים
- שפה יעילה (מהירות ביצוע)
- נותנת גישה ל"קרביים" של המחשב

חסרונות:

- נותנת גישה ל"קרביים" של המחשב
- תחביר קצת מבלבל

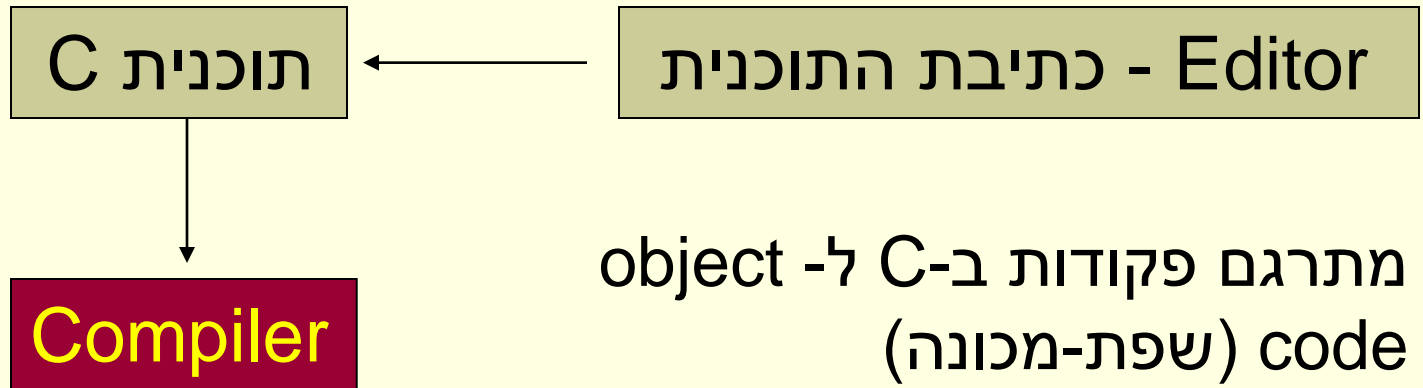
כלים שימשו אותנו לתכנות בשפת C

- **Editor** - תוכנה לכתיבת ועריכת התוכנית בשפת C
 - התכנית נקראת: **“source code”**
- **Compiler (מהדר)** - מתרגם את התוכנית לשפת מכונה.
 - לקוד המתורגם נקרא: **“object code”**
- **Linker** - מחבר מספר קבצי object (אחד או יותר) ויוצר מהם קובץ הרצה יחיד (בשפת מכונה)
 - קובץ ההרצה נקרא: **“executable”**
- **Debugger** - מאפשר הרצה מבוקרת של התוכנית לצורך בדיקה ותיקון

שלבי יצירת התוכנית

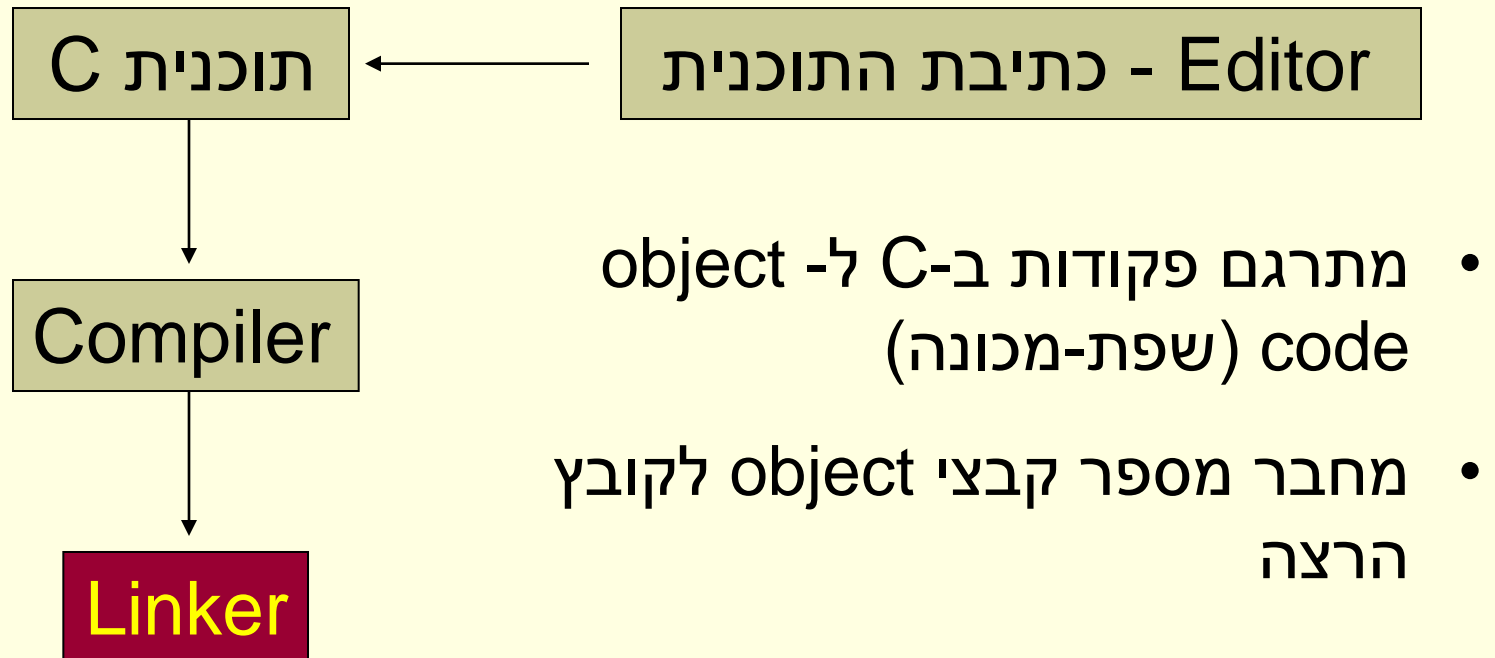

שלבי יצירת התוכנית

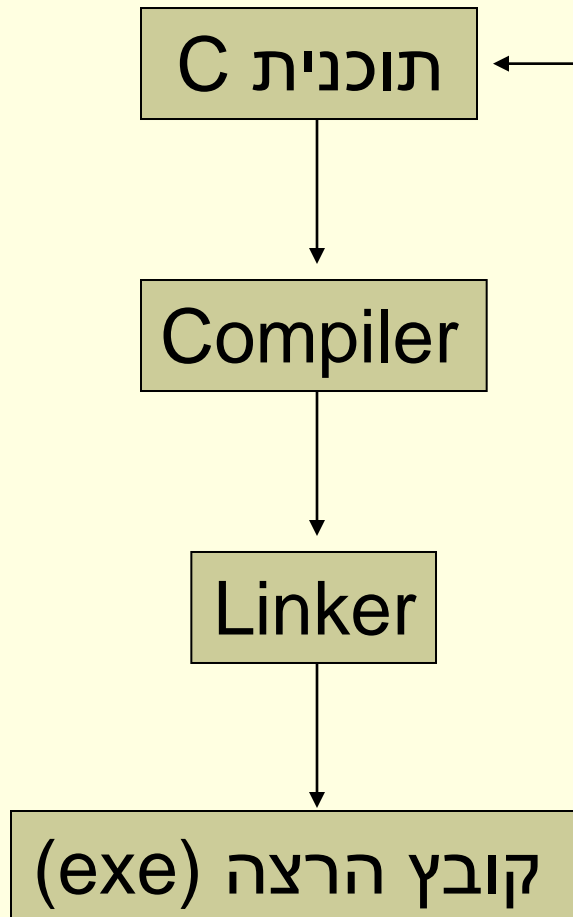

- מתרגם פקודות ב-C ל-object code (שפת-מכונה)

שלבי יצירת התוכנית

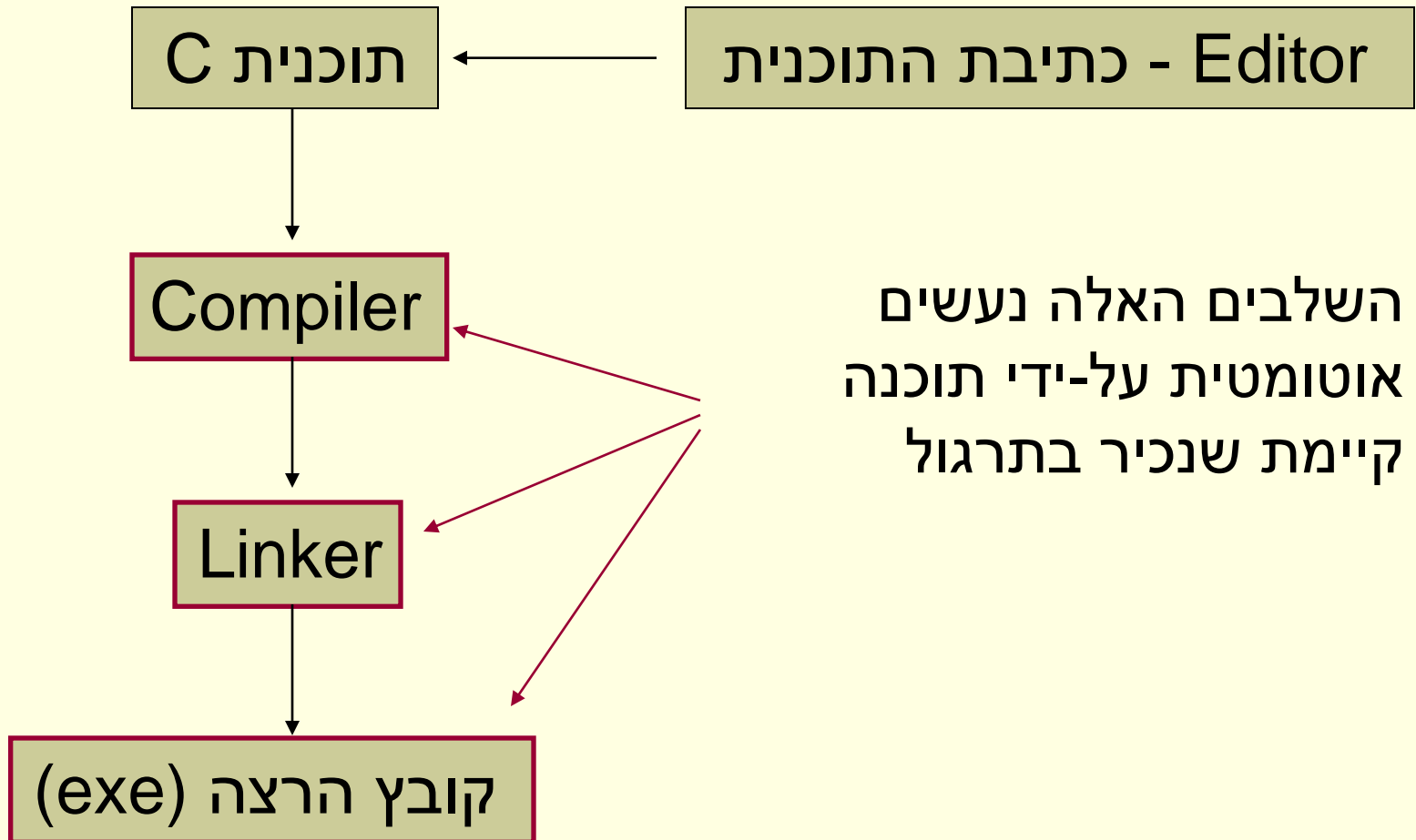

שלבי יצירת התוכנית

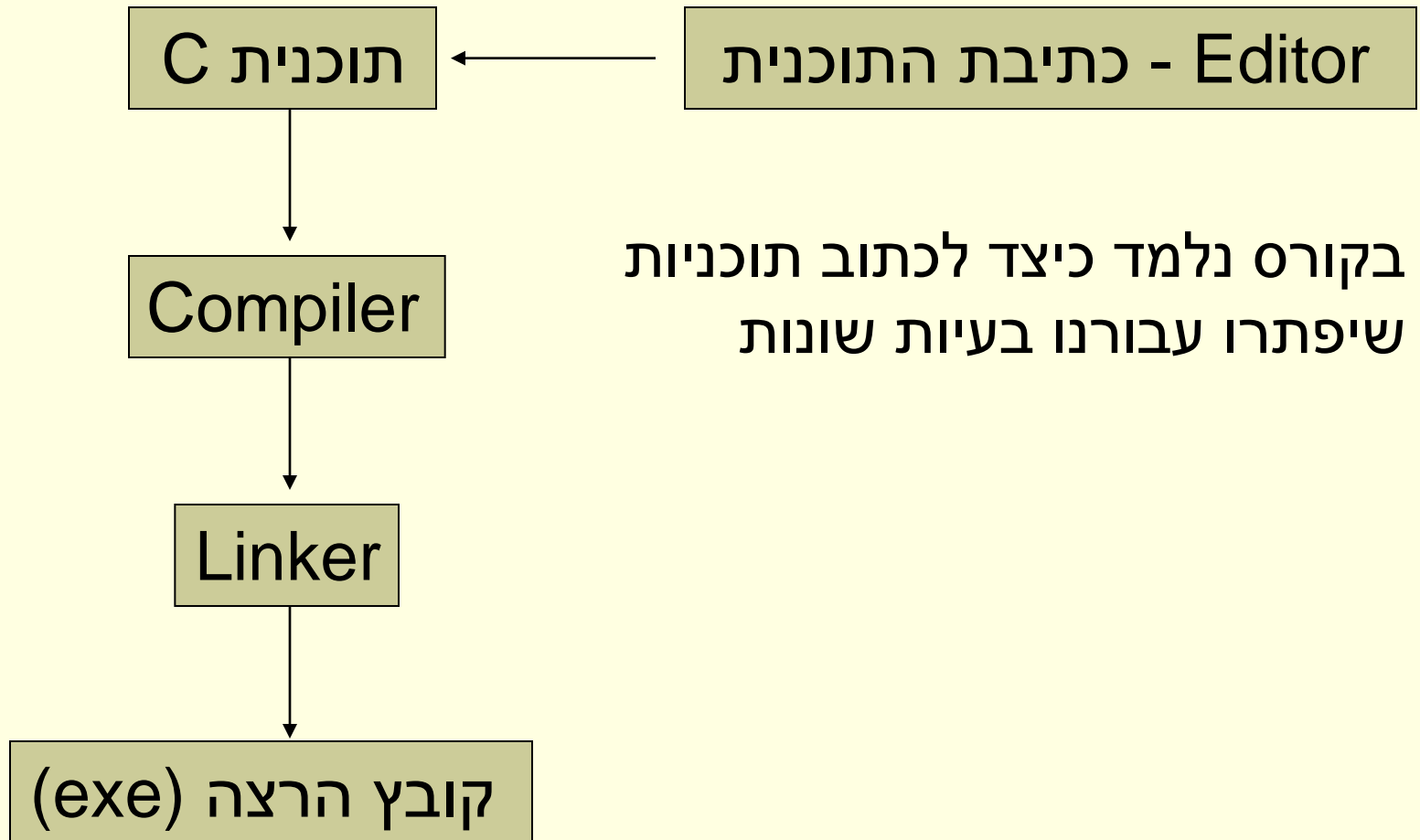

- מתרגם פקודות ב-C ל-object code (שפת-מכונה)
- מחבר מספר קבצי object לקובץ הרצה

שלבי יצירת התוכנית

שלבי יצירת התוכנית

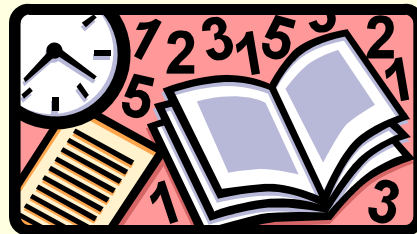

- בקורס נלמד כיצד לכתוב תוכניות שיפתרו עבורנו בעיות שונות

סיכום ביניים

- חלקי המחשב, חומרה ותוכנה
- שפת מכונה ושפות עיליות
- תרגום תוכנית משפה עילית

איך נראית תכנית מחשב בשפת C

תוכנית ראשונה בשפת C

```
#include <stdio.h>

int main()
{
    printf("Hello World\n");
    return 0;
}
```

- הצג על המסך:
- "Hello World"

תוכנית ראשונה - `int main()`

```
#include <stdio.h>
```

```
int main()
```

```
{
```

```
    printf("Hello World\n");
```

```
    return 0;
```

```
}
```

- שורה קבועה שבה מתחיל ביצוע תוכנית בשפת C
- המילה `main()` מציינת שזוהי הפונקציה הראשית בתוכנית
- הסוגריים המסולסלים { } מגדירים מסגרת לאוסף הפקודות שיש לבצע

תוכנית ראשונה - `int main()`

```
#include <stdio.h>
```

```
int main()
```

```
{  
    printf("Hello World\n");  
    return 0;  
}
```

- `int` - קיצור ל `integer`

- מייצגת את טיפוס הערך המוחזר מהפונקציה

- במקרה של `main` הערך מוחזר למערכת ההפעלה בתום ריצת התוכנית

- בשיעור הבא נלמד על טיפוסים שונים של ערכים

תוכנית ראשונה - return

```
#include <stdio.h>

int main()
{
    printf("Hello World\n");
    return 0;
}
```

החזרת הערך 0 מסמלת
סיום תקיין של ההפעלה

- פקודת ה- **return** מחזירה ערך מהפונקציה ובכך מסיימת את פעולת הפונקציה
 - הערך חוזר אל מפעיל הפונקציה
 - במקרה שלנו, הערך **0** מוחזר למערכת ההפעלה
- ; - סימן שמציין עבור המהדר סוף של פקודה

תוכנית ראשונה – printf

```
#include <stdio.h>

int main()
{
    printf("Hello World\n");
    return 0;
}
```

כמו כל פקודה, גם זו
מסתיימת ב- ;

- **printf** - פונקציה שהוגדרה בשפת C
- רצף התווים בתוך הסוגריים מורה לפונקציה מה לעשות
- **printf** מציגה אל המסך רצף תווים שנמצא בין זוג סימני גרשיים
- **\n** - סימן מיוחד שמשמעותו שורה חדשה

תוכנית ראשונה – #include

```
#include <stdio.h>
```

```
int main()  
{  
    printf("Hello World\n");  
    return 0;  
}
```

- הפונקציה **printf** אינה מיושמת על ידנו ולכן יש לומר למהדר היכן היא נמצאת.
- **#include** - מאפשר שימוש בקטעי קוד שנכתבו ע"י אחרים ונשמרו בקובץ ששמו נמצא בין הסוגרים **< >**.
- **stdio.h** הוא קובץ "ספרייה" של פקודות המטפלות בקלט / פלט (standard input/output)

תוכנית ראשונה – #include

```
#include <stdio.h>
```

```
int main()  
{  
    printf("Hello World\n");  
    return 0;  
}
```

- משמעות השורה:
 - הוראה למהדר לאפשר שימוש בפקודות המפורטות בקובץ **stdio.h**
 - המהדר יעתיק את תוכן הקובץ **stdio.h** לתכנית שלנו
 - הסימן **#** מציין עיבוד מוקדם על ידי המהדר לפני התרגום לשפת מכונה
- מבוצע ע"י רכיב במהדר שנקרא **preprocessor**

תוכנית ראשונה – סיכום

```
#include <stdio.h>

int main()
{
    printf("Hello World\n");
    return 0;
}
```

- מסגרת לפקודות
- שימוש ב `printf` להדפסת ההודעה הרצויה
- שימוש ב- `stdio.h` לצורך שימוש ב-`printf`
- החזרת ערך לסיום תקיין
- סיום פקודה ב - `;`

תוכנית שנייה: חישוב מספר הדקות ביממה

```
#include <stdio.h>
```

```
int main()
{
    int hours, minutes, total;
    hours = 24;
    minutes = 60;
    total = hours * minutes;
    printf("Minutes in a day: %d\n", total);
    return 0;
}
```

• נתון:

• ביממה יש 24 שעות

• בשעה יש 60 דקות

• חשב כמה דקות יש ביממה

• הצג את התוצאה למסך

תוכנית שנייה: חישוב מספר הדקות ביממה

```
#include <stdio.h>
```

- אותן השורות כמו בתכנית הראשונה

```
int main()
```

```
{
```

```
    int hours, minutes, total;
```

```
    hours = 24;
```

```
    minutes = 60;
```

```
    total = hours * minutes;
```

```
    printf("Minutes in a day: %d\n", total);
```

```
    return 0;
```

```
}
```

תוכנית שנייה: חישוב מספר הדקות ביממה

```
#include <stdio.h>
```

• הגדרת משתנים

```
int main()
```

```
{
```

```
    int hours, minutes, total;
```

```
    hours = 24;
```

```
    minutes = 60;
```

```
    total = hours * minutes;
```

```
    printf("Minutes in a day: %d\n", total);
```

```
    return 0;
```

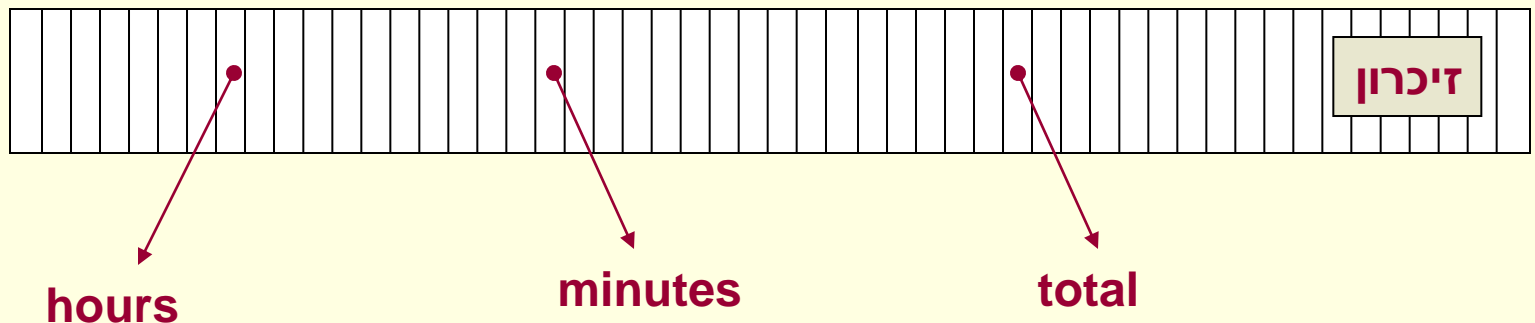
```
}
```


הגדרת משתנים

- משתנה:
 - מקום מסוים בזיכרון
 - יכול להכיל ערך מסוג קבוע מראש
 - כל משתנה מקבל שם
 - לפני השימוש במשתנים צריך להגדיר אותם

הגדרת משתנים

- השורה `int hours, minutes, total;` מגדירה:
 - שלושה משתנים (מקומות בזיכרון)
 - לכל משתנה נותנים שם
 - התוכנית יכולה לשמור ערכים במשתנים
 - התוכנית יכולה לקרוא ערכים מהמשתנים
 - ההגדרה קובעת שערכי המשתנים יהיו מספרים שלמים (מטיפוס `int`)

תוכנית שנייה: חישוב מספר הדקות ביממה

```
#include <stdio.h>
```

• השמה:

```
int main()
```

• הצבת ערכים במשתנים.

```
{
```

```
    int hours, minutes, total;
```

```
    hours = 24;
```

```
    minutes = 60;
```

```
    total = hours * minutes;
```

```
    printf("Minutes in a day: %d\n", total);
```

```
    return 0;
```

```
}
```

```
hours = 24;  
minutes = 60;
```

השמה

- בזיכרון של המשתנה hours נשמור את הערך 24
- בזיכרון של המשתנה minutes נשמור את הערך 60
- הסימן = מיצג השמה

total minutes hours

	60	24
--	----	----

זיכרון

תוכנית שנייה: חישוב מספר הדקות ביממה

```
#include <stdio.h>
```

```
int main()
```

```
{
```

```
    int hours, minutes, total;
```

```
    hours = 24;
```

```
    minutes = 60;
```

```
    total = hours * minutes;
```

```
    printf("Minutes in a day: %d\n", total);
```

```
    return 0;
```

```
}
```

- ביצוע פעולה חשבונית בנוסף להשמה

total minutes hours

1440	60	24
------	----	----

זיכרון

ביצוע פעולה בנוסף להשמה

```
total = hours * minutes;
```

- זו פעולת השמה
- הסימן * מייצג כפל
- פעולת הכפל מתבצעת בין הערכים ששמורים במשתנים
- סדר הפעולות:
 - חישוב הערך שמתקבל מהפעולה שמימין להשמה
 - סדר קדימויות מתמטי רגיל
 - שמירת התוצאה במשתנה שרשום בצד שמאל
- הסימנים /, -, +, * מייצגים חילוק, חיסור, חיבור וכפל

תוכנית שנייה: חישוב מספר הדקות ביממה

```
#include <stdio.h>
```

• הדפסת התוצאה למסך.

```
int main()
```

```
{
```

```
    int hours, minutes, total;
```

```
    hours = 24;
```

```
    minutes = 60;
```

```
    total = hours * minutes;
```

```
    printf("Minutes in a day: %d\n", total);
```

```
    return 0;
```

```
}
```

הדפסה למסך

```
Printf("Minutes in a day: %d\n", total);
```

- בעזרת **printf** ניתן להדפיס למסך ערך של משתנים
 - יש לציין את סוג המשתנה בעזרת סימן מיוחד
 - **%d** מציין משתנה המכיל מספר שלם
 - לאחר הגרשיים יש לציין את שם המשתנה שערכו יודפס

תוכנית שנייה: חישוב מספר הדקות ביממה

```
#include <stdio.h>
```

```
int main()
```

```
{
```

```
    int hours, minutes, total;
```

```
    hours = 24;
```

```
    minutes = 60;
```

```
    total = hours * minutes;
```

```
    printf("Minutes in a day: %d\n", total);
```

```
    return 0;
```

```
}
```

- הגדרת משתנים

- השמה

- פעולה חשבונית

- הדפסת ערך משתנה

- מבוא לתכנות ולשפת C
- מבנה בסיסי של תוכנית C
- הדגמה של שימוש במשתנים

בשיעורים הקרובים נבין טוב יותר מה עומד מאחורי הדוגמאות שראינו, ונכיר עוד דברים שניתן לעשות בשפת C

להתראות 😊